

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/132/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517204577
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8517204577.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcu: X., nar. XX.XX.XXXX., bytom XXX XX V., XX. novembra X, zastúpený JUDr. X.om U.om, advokátom AK V. N., XX. novembra 20 proti žalovanému: Mesto V. N., XXX XX V. N., Obchodná 1, IČO: 00 330 167, zastúpený JUDr. Vladimír Dlugolinský, Levočská 1, V. N., v konaní o zaplatenie 43.362,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.827,44 eur, úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 942,48 eur od 17.1.2018 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 942,48 eur od 17.1.2018 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 942,48 eur od 14.1.2020 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 86,96 %, ktoré je povinný zaplatiť žalobca, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť sumu 28.908,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 14.454,- eur od 1.1.2016 do zaplatenia a zo sumy 14.454,- eur od 1.1.2017 do zaplatenia, ako i náhrady trov konania, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku nachádzajúceho sa v kat. území V. N., zapísaného na LV č. XXXX, parcela KN E 821 orná pôda o výmere 396 m². Žalobca žalobu dôvodil tým, že je výlučným vlastníkom parcely KN E 821 orná pôda o výmere 396 m² v kat. území V. N., a to v podiele 1/1. Ide o pozemok, ktorý sa nachádza pred a pod Domom kultúry na S. gen. W. V. N.. Žalobca v záujme zosúladenia stavu registra E zo stavom reg. C si dal vyhotoviť geometrický plán č. 81/2016 zo dňa 2.11.2016 úradne overený Katastrálnym odborom, Okresného úradu v Starej Ľubovni dňa 29.11.2016 pod číslom G1-586/2JG, na základe ktorého parcela KN E 821 zodpovedá novovytvoreným parcelám registra C, a to parcela č. 1109/29 o výmere 73 m² zastavané plochy, parcela č. 1135/11 o výmere 270 m² zastavané plochy a parcela č. 1136/24 o výmere 53 m² ostatné plochy. Žalobca poukázal na všeobecné záväzné nariadenie Mesta V. N. č. 41 zo dňa 15.12.2004, že S. gen. W., na ktorom Dom kultúry je postavený, je zaradené do centrálnej mestskej oblasti. Podľa odseku 3 citovaného článku nariadenia za užívanie priestorov v centrálnej mestskej oblasti mesto vyberá 0,25 eur za každý aj neúplný m² užívaného priestoru a za každý aj neúplný deň. Žalobca si písomným podaním z 28.4.2015 uplatnil nárok na zaplatenie poplatku za užívanie jeho pozemku vo výške 0,10 eur za m², a to za obdobie od novembra 2014 vo výške 7.162,- eur. Žalovaný podaním z 25.5.2015 pod č. 3306/2015-SMM oznámil žalobcovi, že po prerokovaní jeho záležitosti bude písomne informovaný. Žalobca uviedol, že stanovisko mesta žalovaného mu do podania žaloby nebolo oznámené. Ďalej žalobca poukázal na nájomné, ktoré uzatvára žalovaný ako

prenajímateľ, v ktorých je dojednaný nájom vo výške 0,109 eur za m² za deň, čo podložil nájomnými zmluvami. Žalobca v záujme mimosúdneho vybavenia veci si uplatňuje len 0,10 eur za m² za deň, a to za obdobie od 1.1.2015 do 31.12.2016 vrátane prísľušenstva.

2. Žalovaný po doručení žaloby doručil súdu vyjadrenie dňa 13.3.2018, v ktorom žiadal, aby súd žalobu ako celok zamietol, nakoľko plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia požadovanej žalobcom je v rozpore s dobrými mravmi a uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Žalovaný nepopiera, že žalobca je vlastníkom danej nehnuteľnosti, ktorá je zastavaná stavbou Domom kultúry a verejným priestranstvom, ktoré bolo postavené niekoľko desiatok rokov predtým ako žalobca nadobudol danú nehnuteľnosť. Uplatnený nárok žalovaný považuje v rozpore s dobrými mravmi, ktoré je potrebné vidieť v širších súvislostiach, a to v okolnostiach získania vlastníctva žalobcu. Uviedol, že žalobca kúpil danú nehnuteľnosť od pôvodných vlastníkov v čase, keď títo mali uzavreté kúpne zmluvy so žalovaným, resp. títo rokovali so žalovaným o predaji tohto pozemku, keď žalobca preplatil žalovaného a predložil skôr jeho kúpne zmluvy na zápis do katastra nehnuteľností. Následne po kúpe začal žalobca uplatňovať nároky voči žalovanému, ktorý je vlastníkom stavby. V čase kúpy nehnuteľnosti v roku 2014 musel byť žalobca dostatočne oboznámený so stavom nehnuteľnosti v prírode, a to že pozemok je zastavaný stavbou Domom kultúry. Žalobca na ponuku žalovaného na odkúpenie predmetného pozemku za cenu určenú znalcom nereagoval. Taktiež nereagoval na ponuku prípadnej zámenny pozemkov na základe hodnoty pozemkov určených znaleckými posudkami. Žalovaný poukázal, že faktické ako právne vzťahy k predmetnej nehnuteľnosti boli žalobcovi známe už čase kúpy a ku kúpe pristúpil bez výhrad. Žalobca sa dokonca nebránil ani v predbiehaní cenovej ponuky, resp. iných podmienkach kúpy u pôvodných vlastníkov, s ktorými mal už žalovaný dojednané podmienky vyporiadania predmetného pozemku. Za daného stavu je podľa názoru žalovaného požiadavka žalobcu v rozpore s dobrými mravmi. V prípade ak by súd neprihliadol na argumentáciu žalovaného vo vzťahu k aplikácii § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalovaný poukazuje, že žalobca si uplatnil pri výpočte ním žalovanej sumy ako náhradu za m² užívania pozemku sumu 0,10 eur za 1m² za deň, pričom poukázal na sadzbu dane za užívanie verejného priestranstva v centrálnej mestskej oblasti a obdobnej nájomnej zmluvy. S týmto však žalovaný nesúhlasí. Uviedol, že predmetná daň sa vyrubuje pri krátkodobom užívaní verejného priestranstva za účelom poskytovania služieb, teda za účelom vytvárania zisku podnikateľskej aktivity. Na rozdiel od tejto situácie zabratie pozemku v predmetnom spore je dlhodobé a budova Domu kultúry slúži verejnoprospešnému záujmu a daný stav je vzhľadom na všetky okolnosti nemenný až do jeho majetkovo právneho vyporiadania. Žalovaný poukázal na obdobný spor vedený na tunajšom súde sp. zn. 7C/299/2015.

3. Pr. zástupca žalobcu podaním alebo v replike zo dňa zo dňa 5.4.2018 uviedol, že sa nestotožňuje s vyjadrením žalovaného a má za to, že smeruje k zbavovaniu sa jeho zodpovednosti a odďaľovaniu sporu. Uviedol, že žalovaný napriek viacerým naliehaniam vlastníkov pozemkov pod stavbou tejto skutočnosti nevenoval žiadnu pozornosť. Vybavovanie tejto záležitosti stále odkladal, resp. na výzvy vlastníkov pozemkov nereagoval. K tvrdeniam žalovaného o uzatváraní zmlúv s vlastníkami pozemkov žalobca uviedol, že tieto sú podľa jeho názoru zavádzajúce. Poukázal na dátumy podpísania zmluvy zo strany žalovaného a jednotlivými predávajúcimi ako i na to, že v zmysle článku 4 uvedených zmlúv mala byť kúpna cena uhradená do 30 dní od podpisu zmluvy. V stanovenej lehote žalovaný kúpnu cenu nezaplatil a preto predávajúci od zmluvy odstúpili, čím ich vzájomný vzťah zanikol. Teda vlastníkom nič nebránilo v ďalšom nakladaní so svojim vlastníctvom. Žalobca zotrval na svojej argumentácii o oprávnenosti nároku a uplatnenej sume 0,10 eur za m², nakoľko nejde o prenájom nehnuteľností, ale užívanie verejného priestranstva v centrálnej mestskej oblasti, ktorú si sám žalovaný uplatňuje. Ďalej žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že Dom kultúry slúži len na kultúrne účely, ale len v malom rozsahu asi 5 % sú miestnosti prenájomné. V tomto smere žalobca uviedol, že okrem dvoch kultúrnych sál na prízemí ostatné miestnosti slúžia ako kancelárske priestory a sú mestom prenájomné. Predložil o tom nájomné zmluvy na užívanie nebytových priestorov uzatvorené medzi žalovaným a nájomcami. V ostatnom žalobca zotrval na svojej argumentácii a na skutočnosti, že ten kto užíva cudziu vec bez právneho dôvodu je povinný vydať bezdôvodné obohatenie čomu zodpovedá peňažná suma obvykle vynaložená v danom mieste a čase za užívanie obdobnej veci spravidla formou nájmu.

4. Žalobca na pojednávaní uviedol, že argumentáciu žalovaného považuje za účelovú v súvislosti s uzatváraním kúpnych zmlúv s pôvodnými podielovými spoluvlastníkmi. Uviedol, že na predmetnej nehnuteľnosti boli piati podieloví spoluvlastníci, pričom žalované mesto nemalo súhlas spoluvlastníkov na odpredaj nehnuteľnosti. Tento súhlas mal však žalobca a následne spoluvlastníci súhlasili, aby

nehnutelnosť bola odpredaná jemu. Kúpna cena pôvodným podielovým spoluvlastníkom, a to pani Z. a H. možno bola vyplatená do 30 dní, avšak pani Gulovichovej vyplatená nebola, čo vzbudilo nedôveru spoluvlastníkov v rodinnom vzťahu, a preto sa títo dohodli, že nehnuteľnosť odpredajú žalobcovi. Podielové spoluvlastníčky pani C. a M. nesúhlasili s cenou, akú ponúkalo mesto žalovaný. Žalobca ďalej uviedol, že vedel, že kupuje parcelu KN E č. 821 a mal vedomosť o tom čo kupuje, nakoľko kupoval ornú pôdu. Na otázku súdu, akým spôsobom mienil tento pozemok využívať žalobca uviedol, že chcel pozemok majetkovoprávne vysporiadať s mestom. Uviedol, že jeho otec má vedľajší pozemok a spoločne chceli pozemky vyporiadať.

5. Pr. zástupca žalobcu na pojednávaní argumentoval, že na prejednávajúcu vec sa nevzťahuje zákon č. 66/2009 Z.z. s poukazom na ust. § 1 ods. 3. Ďalej uviedol, že žalovaný využíval pozemok neoprávnené pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. aj po nadobudnutí účinnosti tohto zákona má právo na užívanie sporného pozemku, a to titulom vecného bremena. Poukázal na to, že ani tento zákon neustanovuje bezplatné užívanie pozemku. Je na posúdení súdu, či ide o vecné bremeno alebo iné obmedzenie vlastníckeho práva, avšak zotrváva na tom, že nájom danej nehnuteľnosti slúži na podnikateľské účely. Poukázal na to, že žalovaný prenajíma pozemky v centrálnej mestskej časti za sumu 39,80 eur za m² ročne a obdobnú sumu požaduje i žalobca. Poukázal na ZP vypracovaný znalcom kde bola stanovená výška 3,09 eur za m². Ďalej poukázal na rozhodnutie KS v Prešove v obdobnej veci, ktorá bola rozhodovaná tunajším súdom pod sp. zn. 7C/299/2015. Na pojednávaní dňa 13.1.2020 rozšíril pr. zástupca žalobcu žalobu o sumu 14.454,- eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 13.1.2020 do zaplatenia, ktorá bola uznesením na pojednávaní pripustená.

6. Pr. zástupca žalovaného v priebehu pojednávaní zotrval na svojej argumentácii ďalej predložil súdu listinné dôkazy preukazujúce nadobudnutie vlastníctva k budove Domu kultúry. Uviedol, že z týchto listín vyplýva, že stavba Domu kultúry bola postavená na prelome 50 - 60-tych rokov 20 storočia. V danom období až do roku 1991 bol vlastníkom stavby štát, pričom s budovou hospodárili národné výbory a nimi zriadené inštitúcie. Následne prijatím zákona o majetku obcí, majetok, ktorý bol zverený do hospodárenia národným výborom, bol na základe uvedeného zákona zverený majetku obcí. Žalovaný má za to, že zápis vecného bremena je v súlade s § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z.. Ďalej pr. zástupca žalovaného poukázal, že Dom kultúry jednoznačne plní verejnoprospešný účel. Najväčšiu časť celej nehnuteľnosti tvorí sála Domu kultúry celé jej zázemie, vstupné priestory a schodiská a v pomere k tomuto treba poukázať na to, že iba nepatrná časť týchto priestorov slúži na prenájom iným subjektom. Ďalej pr. zástupca žalovaného poukázal na zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a na ust. § 1 ods. 1, 2, § 4 ods. 1 písm. a/ , f/, h/ kde je daná právomoc pre obce, ktorá pri výkone samosprávy vykonáva úkony súvisiace s riadnym hospodárením s hnutelným a nehnuteľným majetkom obce a majetkom vo vlastníctve štátu, ktoré boli do tejto obci zverené a dané do užívania. S poukazom na uvedené obec, mesto ako samosprávna územná jednotka vo forme právnickej osoby hospodári s vlastným majetkom tak, že nemôže sa považovať, že ide o podnikanie s majetkom, ide o nakladanie s týmto majetkom v zmysle uvedeného zákona. V rámci uvedeného hospodárenia s majetkom obec môže majetok prenajímať, môže na rôzne účely a čo sa týka Domu kultúry hlavná časť slúži ako Dom kultúry a vzdelávanie. Žalovaný v Dome kultúry prenecháva priestory Ľubovnianskemu osvetovému stredisku, Základnej umeleckej škole Jána Melkoviča, Nahrávaciemu štúdiu. Čiže žalovaný vo väčšej časti spolu s veľkou sálou a ďalšími sálami Domu kultúry užíva len na verejnoprospešné účely a minimálne na prenájom iných subjektov, pretože ak sú priestory voľné, tak je mesto povinné tento majetok zhodnocovať, resp. prenajímať. Žalovaný jednoznačne zotrval na tom, že nárok žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi, nehnuteľnosť, pozemky žalobca kupoval účelovo a jeho zámerom bolo získať majetkový prospech. Ďalej poukázal na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 23Co/120/2017. Podľa názoru žalovaného žalobca v konaní nepreukázal ako by sa mala určiť výška náhrady a podľa jeho názoru ju nemožno stotožňovať s náhradou za bezdôvodné obohatenie, ktoré sa má rovnať obvyklému nájmu. Vzhľadom na uvedené žiadal žalobu zamietnuť.

Na základe vykonaného dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi ako i výpoveďami strán sporu má súd, za preukázané:

7. Žalovaný je vlastníkom nehnuteľnosti zapísane na LV XXXX, kat. územia V. N., a to budovy - Dom kultúry, postavený na parcele KN C 1135/1, súpisné číslo XXX.

8. Žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX kat. územia V. N., a to parcely reg. E evidovanej na mape určeného operátu č. 821 orná pôda o výmere 396 m². Parcela KN E 821

zodpovedá novovytvoreným parcelám KN C 1109/29 zastavané plochy o výmere 73 m², parcele KN C 1135/11 zastavané plochy o výmere 270 m² a parcele KN C 136/24 ostatné plochy o výmere 53 m². Predmetnú nehnuteľnosť nadobudol žalobca na základe kúpnych zmlúv (č.l. 71-91) od pôvodných podielových spoluvlastníkov, a to od:

- L. L. P., kúpna zmluva zo dňa 16.9.2014, ktorá odpredala svoj podiel na uvedenej nehnuteľnosti vo výške 1/32 a 1/4 z celku za kúpnu cenu 45,- eur za m²,
- E.. X. C., rod. J. kúpna zmluva uzatvorená dňa 1.8.2014, podiel na nehnuteľnosti parcela KN E 821 vo výške 3/8-in z celku za sumu 45,- eur za m²,
- Evy H., rod. P. kúpna zmluva zo dňa 16.9.2014, podiel o veľkosti 1/32-in z celku za kúpnu cenu 45,- eur za m²,
- od L. Z., rod. P. kúpna zmluva zo dňa 16.9.2014, podiel o veľkosti 1/32-in z celku za kúpnu cenu 45,- eur za m²,
- E.. X. M. kúpna zmluva zo dňa 19.9.2014, podiel o veľkosti 9/32-in z celku za kúpnu cenu 45,- eur za m².

9. Žalovaný uzatvoril kúpnu zmluvu na odkúpenie podielov na nehnuteľnosti KN E 821, kúpna zmluva č. XXX/XXXX uzatvorená medzi L. Z. ako predávajúcou, O. H. ako predávajúcou, na základe ktorej predávajúce odpredali svoj podiel na uvedenej nehnuteľnosti o veľkosti 2/32-in z celku za kúpnu cenu 39,03 eur za m² dňa 26.7.2014 (č.l.99-103). Žalovaný uzatvoril kúpnu zmluvu č. XXX/XXXX s L. L. P. na odpredaj jej podielu na nehnuteľnosti KN E 821 o veľkosti 1/4 a 1/32-in z celku za kúpnu cenu 39,03 eur za m², dňa 28.7.2014 (č.l. 106-109). Kúpna cena vyplatená L. Z., O. H. zo strany žalovaného bola dňa 21.8.2014 a dňa 30.9.2014 (č.l. 105, 116). Kúpna cena L. L. P. bola vyplatená dňa 8.9.2014 a 24.9.2014 (č.l. 109, 114). Dňa 22.9.2014 L. L. P., L. Z. a O. H. doručili žalovanému odstúpenie od uzatvorených kúpnych zmlúv, ktorých predmetom bol predaj spoluvlastníckych podielov na pozemku parcela KN E 821 orná pôda o výmere 396 m², zapísanej na LV XXXX k. ú. V. N. (č.l.XXX,XXX,XXX).

10. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu si uplatnil voči žalovanému náhradu za užívanie pozemku parcely KN E 821 k.ú. V. N. vo výške 0,10 eur/m²/deň listom zo dňa 28.4.2015. Dňa 25.5.2015 žalovaný oznámil pr. zástupcovi, že po prerokovaní jeho podania bude pr. zástupcu žalobcu informovať. Následne dňa 2.2.2017 opätovne pr. zástupca žalobcu žiadal žalovaného o náhradu za užívanie pozemku. Žalovaný listom zo dňa 7.3.2017 oznámil, že má záujem predmetný pozemok odkúpiť za cenu stanovenú znaleckým posudkom č. 25/2016 zo dňa 2.3.2016 vypracovaným E.. F. Arendáčom, za celku 44,14 eur/m² a v zmysle ponuky zaslanej listom žalobcovi pod č. 5971/932/2016-SMM. Zároveň bolo žalobcovi oznámené, že v prípade nesúhlasu s prevodom vlastníckeho podielu za uvedených podmienok je žalovaný ochotný pristúpiť na zámenu pozemkov na základe znaleckých posudkov (č.l. 6-9).

11. V znaleckom posudku predložennom zo strany žalovaného, a to ZP č. 132/2016 vyhotoveným znalcom E.. Milanom Gardošom, je stanovená výška nájmu za pozemku parcelu KN E č. 822/2 (susediaca s parcelou KN E č. 821) v sume je 3,013 eur /m²/ rok.

12. Znaleckým posudkom č. 71/2018 vypracovaným E.. Jánom Štupákom predloženým v konaní vedenom pred tunajším súdom sp. zn. 7C/299/2015, na ktorý poukazoval v tomto konaní pr. zástupca žalobcu, znalec stanovil cenu nájmu za pozemky, ktoré prenajíma žalovaný iným podnikateľským subjektom za účelom výkonu podnikateľskej činnosti vo výške 3,659 eur/ m²/ rok.

13. Z nájomných zmlúv predložených zo strany žalobcu je preukázané, že žalovaný prenajíma na základe zmluvy o nájme nehnuteľnosti - pozemku, na účely podnikania časti svojich nehnuteľností za cenu nájmu vo výške 39,80 eur za m² (viď nájomné zmluvy č. XXX/XXXX, č. XX/XXXX, č. XX/XXXX, č. XXX/XXXX (č.l. XX-XX).

14. Z archívnych materiálov predložených žalovaným na č.l. XX8 až č.l. 206 vyplýva, že Dom kultúry bol postavený v koncom 50-tych rokov 20. storočia a užívateľom bol Odbor školstva a kultúry rady Okresného národného výboru v Starej Ľubovni (č.l. 176). V zmysle § 2 ods. 1 zák. č. XX8/1991 Zb. o majetku obcí, účinnosťou tohto zákona sa žalovaný stal vlastníkom budovy - Domu kultúry.

15. Na základe návrhu č. 497/2018-SMM zo dňa 30.1.2018 bolo na LV č. XXXX kat. územia V. N. na parcele KN E 821 orná pôda o výmere 396 m² zapísané právo užívania pozemku KN E 821 pod stavbou

súpisné číslo XXX-Kultúrny dom, postavený na pozemku reg. KN C č. 1XX5/1 evidovaný na LV č. XXXX v prospech mesta V. N. v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z..

16. Z výpisu LV č. XXXX kat. územia V. N. má súd preukázané, že F. X. U. a Z. U.ová sú podielovými spoluvlastníkmi v podiele 18/24 na pozemkoch: parcela KN E č. 822/1 orná pôda o výmere 6 m², parcela KN E č. 822/2 orná pôda o výmere 153 m², parcela KN E č. 822/3 orná pôda o výmere 21 m². Na tunajšom súde prebieha súdne konanie vedené pod sp. zn. 7C/299/2015, kde manželia U.ová sú žalobcami, Mesto V. N. žalovaný, v konaní o zaplatenie sumy 24.885,48 eur titulom neoprávneného užívania časti nehnuteľností v podielovom vlastníctve žalobcov žalovaným mesto V. N., keď časť sporných nehnuteľností je zastavaná Domom kultúry.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

17. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

18. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

19. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

20. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

21. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. XX8/1991 Zb. o majetku obcí, do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky veci, okrem hnutelností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú.

22. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, obec je samostatný územný samosprávny a správny celok Slovenskej republiky; združuje osoby, ktoré majú na jej území trvalý pobyt. Obec je právnickou osobou, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a s vlastnými príjmami. Základnou úlohou obce pri výkone samosprávy je starostlivosť o všestranný rozvoj jej územia a o potreby jej obyvateľov. Obci pri výkone samosprávy možno ukladať povinnosti a obmedzenia len zákonom a na základe medzinárodnej zmluvy.

23. Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, Obec pri výkone samosprávy najmä

- vykonáva úkony súvisiace s riadnym hospodárením s hnutelným a nehnuteľným majetkom obce a s majetkom vo vlastníctve štátu prenechaným obci do užívania,
- zostavuje a schvaľuje rozpočet obce a záverečný účet obce; vyhlasuje dobrovoľnú zbierku,
- rozhoduje vo veciach miestnych daní a miestnych poplatkov a vykonáva ich správu,
- usmerňuje ekonomickú činnosť v obci, a ak tak ustanovuje osobitný predpis, vydáva súhlas, záväzné stanovisko, stanovisko alebo vyjadrenie k podnikateľskej a inej činnosti právnických osôb a fyzických osôb a k umiestneniu prevádzky na území obce, vydáva záväzné stanoviská k investičnej činnosti v obci,
- utvára účinný systém kontroly a vytvára vhodné organizačné, finančné, personálne a materiálne podmienky na jeho nezávislý výkon,
- zabezpečuje výstavbu a údržbu a vykonáva správu miestnych komunikácií, verejných priestranstiev, obecného cintorína, kultúrnych, športových a ďalších obecných zariadení, kultúrnych pamiatok, pamiatkových území a pamätihodností obce,
- zabezpečuje verejnoprospešné služby, najmä nakladanie s komunálnym odpadom a drobným stavebným odpadom, udržiavanie čistoty v obci, správu a údržbu verejnej zelene a verejného osvetlenia, zásobovanie vodou, odvádzanie odpadových vôd, nakladanie s odpadovými vodami zo žump a miestnu verejnú dopravu,

- h) utvára a chráni zdravé podmienky a zdravý spôsob života a práce obyvateľov obce, chráni životné prostredie, ako aj utvára podmienky na zabezpečovanie zdravotnej starostlivosti, na vzdelávanie, kultúru, osvetovú činnosť, záujmovú umeleckú činnosť, telesnú kultúru a šport,
- i) plní úlohy na úseku ochrany spotrebiteľa a utvára podmienky na zásobovanie obce; spravuje trhoviská,
- j) obstaráva a schvaľuje územnoplánovacia dokumentácia obcí a zón, koncepciu rozvoja jednotlivých oblastí života obce, obstaráva a schvaľuje programy rozvoja bývania a spolupôsobí pri utváraní vhodných podmienok na bývanie v obci,
- k) vykonáva vlastnú investičnú činnosť a podnikateľskú činnosť v záujme zabezpečenia potrieb obyvateľov obce a rozvoja obce,
- l) zakladá, zriaďuje, zrušuje a kontroluje podľa osobitných predpisov svoje rozpočtové a príspevkové organizácie, iné právnické osoby a zariadenia,
- m) organizuje miestne referendum o dôležitých otázkach života a rozvoja obce,
- n) zabezpečuje verejný poriadok v obci,
- o) zabezpečuje ochranu kultúrnych pamiatok v rozsahu podľa osobitných predpisov a dbá o zachovanie prírodných hodnôt,
- p) plní úlohy na úseku sociálnej pomoci v rozsahu podľa osobitného predpisu,
- r) vykonáva osvedčovanie listín a podpisov na listinách,
- s) vedie obecnú kroniku v štátnom jazyku, prípadne aj v jazyku národnostnej menšiny.

24. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len „pozemok pod stavbou“).

25. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon sa nevzťahuje na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami, ktoré slúžia na podnikateľské účely.

26. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

27. Podľa § 151n ods. 1 Občianskeho zákonníka, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

28. Podľa § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka, vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § XX4 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

29. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a užitky a nakladať s ním.

30. Podľa § 124 Občianskeho zákonníka, všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

31. Podľa § 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vo verejnom záujme možno vec vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, a to len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu.

32. Podľa § 43c ods. 1 písm. f) a ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), nebytové budovy sú stavby, v ktorých je viac ako polovica ich využiteľnej podlahovej plochy určená na nebytové účely. Medzi nebytové budovy patria budovy pre kultúru a na verejnú zábavu, pre múzeá, knižnice a galérie. Ak sú budovy určené na rôzne účely, rozlišujú sa podľa hlavného účelu, na ktorý pripadá najväčšia časť využiteľnej podlahovej plochy.

33. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

34. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

35. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd dospel k právnemu záveru:

37. Žalobca si uplatnil podanou žalobou vrátane pripusteného rozšírenia žaloby zaplatenie sumy 43.362,- eur titulom bezdôvodného obohatenia za neoprávnené užívanie pozemku parcely KN E 821 orná pôda o výmere 396 m² zapísanej na LV č. XXXX, žalovaným, pričom ide o pozemok pred a pod budovou Domu kultúry.

38. Medzi stranami sporu bolo nesporné, že žalovaný je vlastníkom budovy Domu kultúry, ktorý je postavená na parcele KN E 821 vo vlastníctve žalobcu. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v prípade žalobcu nejde o uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale o nárok na náhradu titulom náhrady za vecné bremeno, a to z týchto dôvodov. Na uvedenom pozemku parcely KN E 821 je zapísané zákonné vecné bremeno v prospech žalovaného v poukazom na zák. č. 66/2009 Z.z. Z predložených listín žalovaným (č.l. XX8-206) vyplýva, že Dom kultúry bol postavený v koncom 50-tych rokov 20. storočia a užívateľom bol Odbor školstva a kultúry rady Okresného národného výboru v Starej Ľubovni (č.l. 176). V zmysle citovaného § 2 ods. 1 zák. o majetku obcí, účinnosťou tohto zákona sa žalovaný stal vlastníkom budovy - Domu kultúry. Teda podmienka stanovená v § 1 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z.z. bola pre zápis vecného bremena splnená.

39. Pokiaľ sa jedná o námietku žalobcov k splneniu podmienky stanovenej v § 1 ods. 3 zák. č. 66/2009 Z.z. teda, že tento zákon sa nevzťahuje na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami, ktoré slúžia na podnikateľské účely, súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že Dom kultúry slúži na verejnoprospešný účel. Žalovaný hospodári so svojim majetkom, čo nie je štandardným podnikaním v zmysle Obchodného zákonníka. Žalovaný prostredníctvom Domu kultúry vytvára podmienky pre rozvoj kultúry a kultúrneho života v meste a za týmto účelom je i prevádzkovaný napr. prenájom Základnej umeleckej školy, nahrávaciemu štúdiu, reklamnej agentúre, Ľubovnianskemu osvetovému stredisku. Skutočnosť, že časť iných priestorov v Dome kultúry je prenajímaná iným subjektom napr. advokátskej kancelárii, či žalobcami uvádzanej reštaurácii (ktorá nie je v prevádzke už minimálne 6 rokov podľa vedomostí súdu), nemožno hodnotiť podľa názoru súdu za prenájom pre účely podnikania žalovaného. Prenajímanie voľných - žalovaným nevyužitých nebytových priestorov v budove Domu kultúry, podľa názoru súdu nie je podnikaním v zmysle § 2 Obchodného zákonníka, ale udržiavaním nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného a súvisí so správou nehnuteľností, znížením prevádzkových nákladov na chod a údržbu nehnuteľnosti - Domu kultúry.

40. Medzi žalovaným a žalobcami nedošlo k vyporiadaniu v zmysle § 2 zák. č. 66/2009 Z.z., a teda účinnosťou tohto zákona vzniklo vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, pričom vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. Zo strany žalovaného dochádza k obmedzeniu vlastníckeho práva žalobcu formou realizácie vecného bremena (zriadeného osobitným zákonom), čo zakladá zásadnú povinnosť žalovaného poskytnúť vlastníkovi pozemku primeranú finančnú náhradu za takéto obmedzenie jeho vlastníckeho práva zodpovedajúceho jeho spoluvlastníckeho podielu, a to do času, kým nedôjde k usporiadaniu vlastníckych vzťahov k pozemku v súlade s zák. č. 66/2009 Z.z. t.j. poskytnutím náhradného pozemku vlastníkovi alebo usporiadaním vlastníckych vzťahov v konaní o pozemkových úpravách podľa zák. č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách. Teda zriadenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je len dočasné, kým nedôjde k usporiadaniu vlastníckych vzťahov. Súdna prax sa priklonila k možnosti poskytnutia náhrady vo forme opakovaného plnenia (rozsudky: Krajský súd v Košiciach, sp. zn. 11Co/204/2016, sp. zn. 11Co/536/2016, sp. zn. 5Co/225/2016, Krajský súd v Prešove sp. zn. 6Co/77/2017, Krajský súd Nitra sp. zn. 9Co/196/2018), a to najmä z dôvodu dočasnosti.

41. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd sa zaoberal otázkou výšky náhrady vo forme opakujúceho sa plnenia zo zákona vzniknutého vecného bremena. Žalobca v priebehu konania trval na výške náhrady vo výške 39,60 eur za m²/ročne t.j. na sume obdobnej 38,90 eur/m²/rok, za ktorú prenajíma žalovaný svoje nehnuteľnosti, tak ako to je popísané vyššie (bod XX). Žalobca nepredložil žiaden iný dôkaz, či spôsob výpočtu náhrady za vecné bremeno. Právny zástupca žalovaného namietal v konaní, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno vo vzťahu k určeniu výšky odplaty za zákonné vecné bremeno a žiadal žalobu zamietnuť.

42. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/77/2017, vo vzťahu k priznaniu opakujúcej sa náhrady za vecné bremeno, v ktorom je uvedené: „Za problematiku považuje odvolací súd priznanie náhrady ako pri vecnom bremene na neurčitú dobu v rozsahu 20-násobku ceny ročnej výhody spojenej s bremenom, keďže definitívne riešenie môže byť ponúknuté už pred uplynutím 20 rokov (vyhláška č. 492/2004 Z.z.); F.2 Výpočet všeobecnej hodnoty vecného bremena sa vykoná takto: a) Práva spojené s nehnuteľnosťou sa odhadnú tak, že sa zistí výhoda, ktorú tieto práva prinášajú oprávnenému (vlastníkovi) v období jedného roka, a hodnota tejto výhody sa násobí pri právach časovo neobmedzených dvadsiatimi, pri právach časovo obmedzených počtom rokov, počas ktorých má právo ešte trvať, najviac však dvadsiatimi“.

43. Poukazujúc na názor KS PO vo veci sp. zn. 6Co/77/2017, bolo potrebné v predmetnej veci vykonať znalecké dokazovanie na výpočet vecného bremena, čo však žalobca neučinil. Súd preto ďalej zvažoval, aká výšku odplaty a spôsob jej výpočtu by bol spravodlivý na priznanie náhrady za vecné bremeno žalobcovi. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/536/2016 zo dňa 21.2.2018, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 17C/62/20XX zo dňa 19.10.2015. V uvedenom konaní ide o obdobný prípad, kde súd zaujal názor, že náhrada za časovo obmedzené vecné bremeno môže byť vo forme opakujúceho sa plnenia -renty, pričom bola priznaná náhrada vo výške nájomného. Krajský súd vo svojom potvrdzujúcom rozsudku v bode 17. uviedol, že priznal žalobkyni náhradu vo výške obvyklého nájomného podľa vyčíslenia znalcom, ktorá aj podľa názoru odvolacieho súdu je namieste a spravodlivým riešením a práve opakované plnenie slúži ako určitý donucovací prostriedok pre žalovaného, aby čím skôr vyvíjal aktivitu na konečné majetkoprávne vypořádanie v zmysle zák. č. 66/2009 Z.z..

44. Z predložených nájomných zmlúv (čl.XX,14,15,16,) vyplýva, že žalovaný prenajíma iným subjektom pozemky na účely podnikania vo výške 39,80 eur /m²/rok, čo predstavuje sumu 0,109 eur/m²/denne. Žalobca okrem uvedených nájomných zmlúv v konaní poukázal aj na znalecký posudok E.. Jána Štupáka č. 71/2018, ktorý stanovil výšku nájmu za pozemky prenajímané žalovaným (v centrálnej mestskej oblasti), pričom z výpočtu znalca vyplýva, že ročný nájom predstavuje sumu 3,659 eur za m². Súd poukazuje na nájomnú zmluvu na čl. 15 spisu, uzatvorenú na prenájom nehnuteľnosti - pozemku parcely KN E č. 485 za účelom podnikania, pričom výška ročného nájmu je dojednaná medzi stranami zmluvy na sumu 39,80 eur / m² /rok a na tú skutočnosť, že znalec stanovil výšku nájmu za túto parcelu KN E č. 485 v sume 3,659 eur / m²/ rok. Podľa názoru súdu nie je možné považovať za obvyklý nájom,

nájom taký ako to požaduje žalobca, v sume 39,60 eur/m², nakoľko nájom pozemkov, na ktoré nájomné zmluvy poukazuje žalobca, slúži nájomcom na podnikateľské účely. Súd poukazuje, že pozemok, ktorý užíva žalovaný bez právneho dôvodu, neslúži na podnikateľské účely žalovanému a nie je podnikaním v zmysle § 2 Obchodného zákonníka, ale udržiavaním nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného, tak ako to je uvedené v bode 39 tohto rozsudku. Poukazujúc na uvedené rozhodnutie KS v Košiciach sp. zn. 11Co/536/20XX sa súd priklonil k tejto právnej argumentácii a na základe tohto právneho názoru pre priznanie náhrady za vecné bremeno vo výške opakujúceho sa plnenia - nájmu, zbral do úvahy výšku nájmu vypočítanú znalcom E.. Štupákom za obdobné pozemky nachádzajúce sa v centrálnej mestskej oblasti, tak ako Dom kultúry t.j. vo výške 3,569 eur za m²/rok.

45. Súd sa ďalej zaoberal námietkou vznesenou zo strany žalovaného, že priznanie náhrady by bolo v rozpore s dobrými mravmi poukazujúc na skutočnosť popísanú v bode 2 a v bode 6 tohto rozsudku. Z výpovede samotného žalobcu je preukázané, že tento vedel, že kupuje od podielových spoluvlastníkov parcelu KN E 821 evidovanú v katastri nehnuteľnosti ako ornú pôdu, avšak v skutočnosti bol pozemok zastavaný budovou Domu kultúry. Na pojednávaní dňa XX.6.2019 výslovne žalobca uviedol, že chcel tento pozemok vysporiadať s mestom - žalovaným, spoločne s jeho otcom (právny zástupca žalobcu), ktorý je vlastníkom vedľajšieho pozemku. Zo zistených skutočností, je teda zrejmé, že žalobca uzatvoril kúpne zmluvy na všetky spoluvlastnícke podiely k parcele KN E č. 821 v mesiaci september 2014, kdežto žalovaný mal uzatvorené kúpne zmluvy iba s niektorými podielovými spoluvlastníkmi v mesiaci júl 2014 a žalobca preplatil žalovaného o 5,67 eur/m². Žalobca sám potvrdil zámer kúpy, a to spojiť sa so svojim otcom a matkou, ktorí sú podielovými spoluvlastníkmi susediacich parciel KN E č. E č. 822/1, parcela KN E č. 822/2, parcela KN E č. 822/3, čím tak získali „výhodnejšiu“ (v zmysle väčšej výmery) pozíciu pri vyjednávaní so žalovaným v prípade zámeny pozemkov so žalovaným, resp. odpredajom. Na druhej strane však súd musí poukázať na tú skutočnosť, že žalovaný potom ako mu bolo doručené odstúpenie od kúpnych zmlúv zo strany podielových spoluvlastníkov - viď bod č. xxxx tohto rozsudku, túto skutočnosť akceptoval a nevyvíjal žiadne právne kroky k zvráteniu tohto stavu - napr. domáhaním sa neplatnosti odstúpenia od kúpnych zmlúv. Za daného skutkového stavu súd dospel k záveru, že nie je možné zamietnuť žalobu žalobcu pre rozpor s dobrými mravmi. Je však nutné prihliadať pri stanovení výšky odplaty za vecné bremeno na tú skutočnosť, že žalobca si bol plne vedomí v čase nadobudnutia nehnuteľnosti, že pozemok je zastavaný Domom kultúry a nebude ho môcť užívať, čo je podľa názoru súdu dôvodom na zníženie odplaty za vecné bremeno. Obdobný názor súvisiaci so znížením odplaty za vecné bremeno bol vyslovený i v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/120/2017. Súdu sa ako primerané javí zníženie odplaty o 1/3. Teda súd priznal žalobcovi náhradu za vecné bremeno vo výške 3,569 eur/m²/rok zníženiu o 1/3, t.j. v sume 2,38 eur/m²/rok. Za obdobie 3 rokov, a to rok 2015, 2016 uplatnených v žalobe a za obdobie roku 2017 v zmysle rozšírenia žaloby na pojednávaní dňa XX.1.2020, t.j. spolu v sume 2.827,44 eur ((2,38 eur/m² x 396 m² = 942,48 eur) x 3). V prevyšujúcej časti žalobu súd ako nedôvodnú zamietol.

46. Žalobca si uplatnil v konaní i úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, a to zo sumy 14.454,- eur od 1.1.2016 (za rok 2015), zo sumy 14.454,- eur od 01.01.2017 (za rok 2016) a zo sumy 14.454,- eur od XX.1.2020 (za rok 2017). Čas plnenia nebol medzi žalobcom a žalovaným dohodnutý a nie je ustanovený právnym predpisom. Žalobca predložil súdu výzvu na náhradu za užívanie pozemku doručenú žalovanému dňa 30.4.2015, ktorou si však uplatnil nárok za obdobie od novembra 2014 do 1.5.2015 a vo výzve doručenej žalovanému dňa 6.2.2017 nie je špecifikované obdobie ani výška náhrady. Žalovaný je preto povinný plniť žalobcovi jeho peňažnú pohľadávku až deň nasledujúci po tom, ako ho žalobca o plnenie požiadal. Z týchto dôvodov súd priznal úrok z omeškania zo sumy 942,48 eur za obdobie od za rok 2015, zo sumy 942,48 eur za rok 2016, až po doručení žaloby žalovanému t.j. odo dňa 17.1.2018 (žaloba bola doručená žalovanému dňa 16.1.2018), pretože až vtedy žalobca požadoval za žalované obdobie splnenie dlhu. Vo vzťahu rozšíreniu žaloby teda náhrady za vecné bremeno za rok 2017 v sume 842,48 eur, súd priznal nárok na úrok z omeškania od 14.1.2020, keďže rozšírenie žaloby bolo pripustené na pojednávaní dňa XX.1.2020. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 0,00 % , žalobcovi preto vznikol nárok na úrok z omeškania v sadzbe 5,00 % ročne. Súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne, a to zo sumy 942,48 eur od 17.1.2018 do zaplatenia, zo sumy 942,48 eur od 17. 1. 2018, zo sumy 942,48 eur od 14.1.2020 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti uplatneného nároku z úrokov z omeškania zamietol.

O trovách konania súd rozhodol takto:

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

50. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, vo vzťahu k uplatnenému nároku, ktorý predstavoval po rozšírení žaloby sumu 43.362,- eur s príslušenstvom výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené a sčasti bola žaloba zamietnutá. Žalobca bol tak v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 2.827,44 eur s, v ktorej bolo žalobe vyhovené. V časti o zaplatenie sumy 22 625,16 eur s príslušenstvom, v ktorej bola žaloba zamietnutá bol úspešný žalovaný. Žalobca bol teda úspešný v 5,62 % a žalovaný v 93,48 %. Súd tak v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86,96 %, pričom o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.